

[Anne Grete Holmsgård]

helt indstillet på, at man skulle blive ved med over skatterne at yde støtte til store spekulationsgevinster ved udstykning af private udlejningsboliger til ejerboliger.

For det tredje er det helt uacceptabelt, at man med løst sagte argumenter om statsfinansieringen – og jeg mener, de har været løst sagte, de argumenter, regeringen har fremført – ikke vil gå ind på at sætte ressourcerne på den del af bolig- og byggesektoren, hvor der helt klart er et enormt behov. Der er ikke noget enormt behov for at give individuelle tilskud til parcelhusejerne. Derimod er der et akut behov og et langt større behov for almennyttige boliger og for byfornyelse og for en lang række anlægsarbejder. Der er desuden utallige organisationer og enkeltpersoner, der har påvist de positive effekter for statens finanser ved at anvende midler på boligbyggeri og byfornyelse i stedet for at betale bygningsarbejderne for ikke at lave noget, for at gå arbejdsløse rundt. V/S har selv tidligere bl.a. sammen med SF fremsat forslag her i folketinget.

Jeg er da udmærket klar over, at det ikke er ensbetydende med, at det ikke belaster statens finanser fremover. Det gør det, på grund af at man selvfølgelig ikke betaler hele prisen for boligerne på én gang, men over en længere årrække, men det gør det, uanset om man bygger almennyttigt eller man bygger parcelhuse. Finansieringsformen for parcelhusene belaster også statens indtægter – i form af manglende indtægter – over en længere periode, men dér har regeringen som sagt overhovedet ingen kvabæbelse ved at sætte på, at parcelhusbyggeriet skal komme i gang igen.

Jeg synes, det er uacceptabelt, at man sætter netop på den udvikling, når man kan se tilbage på, hvad det er for nogle sociale skævheder, den boligpolitik, der er blevet ført de sidste 20 år, har betydet. Det er ikke noget, man bare kan laste de borgerlige partier for; det må man i lige så høj grad laste socialdemokraterne for. De har været med til i den grad ensidigt at sætte på, at man skulle køre med rentefradragsregel for parcelhusbyggeri, og at det almennyttige byggeri kun skulle udgøre et lille hjørne til dem, der var allerdårligst stillet. Det helt barokke er, at de, der er allerdårligst stillet, i dag ikke engang har råd til at flytte ind i det almennyttige byggeri.

Man kan selvfølgelig som regeringen vælge at vende det blinde øje til, at der er et problem i dag på boligmarkedet, der betyder, at grupper som enlige med børn, den største gruppe af de unge, mange ældre, en stor gruppe af lavtlønsfamilier og næsten hele den gruppe, der er blevet tvunget over på bistandshjælp, og som om kort tid vil blive tvunget over på en endnu lavere sats for bistandshjælp, ikke har noget sted at bo. Eller man kan gøre det, at man ser disse kendsgerninger i øjnene og forsøger at vælge en linje, der betyder en social udjævning inden for boligsektoren, og som betyder mindst lige så meget beskæftigelse for ikke at sige meget mere beskæftigelse end den asociale boligpolitik, man i øvrigt har ført.

Det hjælper i hvert tilfælde ikke noget på de problemer, jeg har ridset op for boligmarkedet, for boligsektoren, at man giver tilskud til nye parcelhuse, som Entreprenørforeningen f.eks. har foreslået det, og jeg mener heller ikke, det hjælper synderligt at gå ind på den model, som LO og Håndværksrådet har foreslået. Jeg er da godt klar over, at den tilskudsprocedure, som LO og Håndværksrådet foreslår, sætter arbejde i gang, men det forekommer mildest talt noget hovedløst, at man netop ønsker at sætte arbejde i gang på den måde. Der er tale om tilskud til ejerboliger, og der er også tale om tilskud til lejerboliger. Jeg tror, langt de fleste tilskud vil blive brugt inden for ejerboligsektoren, og så vidt jeg kan se i den model, der er skitseret, er der ikke nogen ordentlig kontrol med, hvad det egentlig er, midlerne vil gå til.

Jeg forstår ikke, at man ikke – fra LO i hvert tilfælde, men også fra Håndværksrådet – i stedet for har foreslået, at man går ind med nogle tilskud dér, hvor der virkelig er et fantastisk stort behov. Jeg vil f.eks. pege på de store problemer, der ligger med vedligeholdelse og med direkte byggeskader inden for den almennyttige sektor. Her er der helt klart tale om, at man giver nogle tilskud, som ikke kan kapitaliseres på længere sigt. Jeg er godt klar over, at kapitaliseringsmulighederne i dag ikke er så store, fordi der akut er stagnation i ejendomspriserne, men det er der jo ingen garanti for at der er i de næste 5–10 år. Lige meget hvordan man vender og drejer det, hvis man bare bruger tilskudsmodellen, som LO og Entreprenørforeningen har peget på, så er der stadig væk en stor